

Anul 1940 4 pagini 1 leu

Joi, 25 Ianuarie 1940

Proprietar și director răspunzător: CONST. I. ȘTEFĂNESCU

Redactoare-șefă:

FLORICA CIURA-ȘTEFĂNESCU

Administrator general: MIHAIL R. CRISTESCU

REDACȚII ȘI ADMINISTRAȚII:

Timișoara: Str. Eug. de Savoya colț cu Str. Em. Ungureanu, 16, la Tipografia Coop.: „Naționala”

Arad: Str. Cornel Popescu No. 26.

Ecoul

HELSENKI, 23 (Rador) In orașul Satravola, aviatorii ruși au atacat un spital, fără a-l putea însă, atinge. In mai multe localități, aviatorii au tras cu mitralierile în locuitorii civili pe care îi vedeau pe străzi.

Damenii și fapte

„Atenție la slugi” — e titlul unei portretizări răsufite a lui Victor Alboteanu, semnată de Mircea Damian, in Nr. 46 din 21 Ianuarie 1940, al săptămânalului „AZI”. Nu însă aceea pe care ar fi meritat-o măduchele urcat in creștetul măștilorilor de condei din această ară — de-o mână care se va vedea până la urmă dacă n'a fost și a cam lungă — și nu tot ce putea șterne talentul lui Mircea Damian pe hârtie, să-l consacre... și pentru al ței ce vor veni după noi. Să răpănele de pomină, ca o bubă neagră pe a fost, pe pielea ziaristilor mai u seamă — in timp ce huzurea a numele lor...

Reproducem in întregime articolul lui Mircea Damian, in pag. III-a pentru a fi cetit de cât mai mulți dameni necăjiți: Cei ce așteaptă satisfacțiunea cuvenită — prin aplicare, cât mai severă, a sancțiunilor legale.

„Dă sânge rău a mai făcut ziaristilor profesioniști — și mai cu oebire celor mai vrăstnici — marafioiul profăpăt de d. Eugen Ticeanu in subsecretariatul dsale... mi reamintesc una din fandoelile aceluia, pentru care simt o diosincrasie dacă-l mai pomenesc numele: Era după adunarea și onsiătulrea la care fuseserăm... chipurile: „Invitați”, toți directorii de cotidiane din provincie — la Cerăuși. Printre alte necazuri expuse „ministrului nostru”, a fost și cel il obstacolelor de neinvins, pentru nscrierea firmei la Justiție. D. Ticeanu găsește perfect logică — și egală — cererea subscrisului, ca, oilor existente, care apar, cu o echime de doi ani la săptămânale de un an la cotidiane („Ecoul” e găsea in al XV-lea an de existență și in al VII-lea de apariție zilnică), să li se elibereze fără nici o formalitate autorizate. (Precizasem al întâi, dlui ministru — și dsa recunoscut că am dreptate — că, in moment ce am trecut p'in o imedente de verificări anterioare, asemnează că toate foile in viață... data aceea, sunt autorizate și desuspendate...). Foarte amical, dl. ministru imi spune, adresându-se u priv rea și dlui Mihăilescu, directorul „Biruinții”:

— Frate Ștefănescule, veniți măne la București. Vă voi primi imediat vești pleca, îndată, cu autorizatiile: „Ecoul” și „Biruința”, la Timișoara... (Urmare in pagina 4-a) Const. I. Ștefănescu

SIMBOLUL ZILEI DE 24 IANUARIE

Ideea unirii naționalităților cu aceeași origine și cu aceeași năzuință de viitor, era expresia ideologiei ce caracteriza secolul XIX-lea, ca urmare a revoluției franceze.

Deaceia, și la noi, gândul de a se strânge frații români într'un singur mănunchiu, își face drum larg spiritul generației dela 1848, care, pentru prima dată, întrebuintează cuvântul de „România”.

Incepuse să se întrezărească in Muntenia și Moldova conștiința națională, ideea că dacă românii au suferit atâtea neajunsuri și dacă nu au jucat rolul important ce li se cuvenea in sud-estul european

aceasta se datora, in primul rând, luptelor dintre frați.

Desigur, dat fiind situația politică de atunci, trebuia așteptat momentul favorabil — care nu întârzie să vie cu ocazia congresului dela Paris, când se pune și problema unirii Principatelor.

Marii noștri adversari, care ghiceau, in primele intenții ale unirii noastre, fazele de evoluție ale unei Români puternice, căutând să pună bețe in roate, cerură consultarea Principatelor.

Ori, se știe de a urmat. Divanurile ad-hoc se pronunțară pentru unire — iar in ziua de 24 Ianuarie 1859, Domnitorul Ion Cuza, alesul Moldovei,

fu desemnat și in Muntenia, îndepărtându-se astfel prin inteligența fruntașilor români, piedicele neprietenilor noștri și deschizând celor două Principate, perspectivele României moderne, de astăzi.

Ziua de 24 Ianuarie reprezintă simbolul conștiinței românești, care peste curgerea anilor se ridică tot mai strălucitor pe cerul Neamului nostru. In el trebuie să găsim sentimentul politic ce-a înfăptuit mai târziu Unirea cea mare a tuturor românilor, in acest simbol norocos trebuie să lămurim și ultimul act al politicei noastre, petrecut sub Domnia M. S. Regelui Carol al II-lea.

Intr'adevăr, Suveranul, mare iubitor al Istoriei Românești, și-a dat seamă că momentele cele mai importante ale Neamului le-am înfăptuit numai prin Unire.

Din ultimele cuvântări ținute in diferite părți ale țării, cu ocazia Sărbătorilor, se vedește grija de căpetenie, ca tot poporul să alcătuiască un singur mănunchiu, să fie o singură gândire și o singură credință.

Prin cuvântul Regal, grăesc adevărurile istorice, că numai prin Unire și Dragoste între Frați poate să fie România puternică.

Vase de război rusești avariate de aviația finlandeză

30 avioane finlandeze au bombardat orașul rusesc Kronstadt

HELSENKI, 23 (Rador) — Agenția „Havas” anunță: 30 avioane finlandeze ar fi bombardat orașul rusesc Kronstadt.

Alt grup de avioane finlandeze ar fi atacat bazele navale sovietice pe frontul estonian. Mai multe vase de război rusești ar fi grav avariate de aviația finlandeză.

Planul secret german pentru invazia Belgiei

Atacul ar fi urmat să se producă în spatele liniei fortificate a Canalului Albert

LONDRA, 23 (Rador) — Corespondentul din Liege al ziarului „Daily Telegraph” afirmă, că, autoritățile belgiene au înlăturat definitiv ipoteza ca planul secret pentru invazia Belgiei, găsit pe bordul unui avion german, ar fi fost așezat anume.

Acest document era un plan extrem de amănunțit și printre in-

formațiile pe care le cuprindea era și o listă a dispoziției unităților belgiene.

O altă parte a dosarului conține precizări asupra caracterului și caracteristicilor psihologice ale fiecărui comandant de corp de armată belgian, care urma să fie atacat.

Deasemeni, dosarul arăta punctele

tele cele mai slabe ale liniilor defensive belgiene.

Inaltul comandament german sublinia, că ar fi relativ ușor să se treacă fluviul Meuse, între târățele Liege și Namur, in regiunea Huy și in Ardennes.

Atacul ar fi urmat să se producă in spatele liniei fortificate a Canalului Albert.

Cinematografe

Timișoara

CAPITOL:

„Primul sărut“

CORSO:

„Adio, dle Chips“

SCALA:

„Dr. Robert Koch“

APOLLO:

„Tragedia unei generații“

Arad:

„URANIA“

Arad, Telefon: 12-32
Cinematograful de premieră

Premieră!

In loc de orice laudă...

Robert Taylor

Wallace Berry

in

Pumnul

de fier

Florence Rice

Repr. 5, 7,15, și 9,15

CORSO Sala încălzită
3, 5, 7,15 și 9,15

Azi premieră

O cap'odoperă a filmului
francez

Cea mai formidabilă insce-
nare al lui

HARRY BAUR

„Secretele

Mării Roșii“

Reprez.: 5, 7,15 și 9,15

Tipografia „Națională“ Timișoara

Oribilă crimă la Focșani

Ordonanța unui locotenent de aviație, batjocoresc
și ucide pe mama locotenentului

TECUCI, 23 (SIR) — O bestială crimă a fost săvârșită astănoapte în localitate.

Locotenentul Jean Matei, din aviație, locuia împreună cu mama sa de 75 ani. Luni dimineața a plecat în interes de serviciu, lă-

sându-și mama în îngrijirea ordonanței, anume Ion Neașcu.

Ion Neașcu a plecat în oraș, de unde s'a înapoiat complet beat. Așa a intrat în dormitorul bătrânei și după ce a batjocorit-o a omorât-o.

După această ispravă, el culcat în odaia sa.

Marti dimineața, crima a descoperită.

Anunțate autoritățile, crima a fost arestat. La primul interogatoriu, el a recunoscut oribila cri-

Inzestrarea armatei = pacea noastră

Subscrieți la bonurile pentru înzestrarea armatei cari oferă următoarele avantagii:

O dobândă de 4 jum. la sută pe an, plătită neto de orice taxe și impozite. Un talon fracționar care permite subscriitorilor să primească oricând, la cerere, înainte de scadența bonurilor, o parte din suma subscrisă.

Dobânda Bonurilor pentru Inzestrarea Armatei se va plăti semestrial la 1 Decembrie și 1 Iunie ale fiecărui an, începând să curgă dela începutul semestrului înăuntru cărui s'a făcut subscrierea.

Cei cari vor face subscrierea până la 1 Martie 1940 vor beneficia de plata dobânzii anticipate pe primul semestru și de o bonificație, — astfel ca prin depunerea sumei de 970 lei să obțină un titlu de 1000 lei.

Toate operațiunile de subscriere la Bonurile pentru Inzestrarea Armatei sunt scutite de orice fel de impozite sau taxe către Stat, Ținut sau Comună.

Subscrierile se pot face la:

Banca Națională a României, la centrală și la sedii;
Administrațiile financiare; — Institutul Național al Cooperăției;

Pacea noastră cere înarmarea noastră.

Nu cerem înarmarea și apărarea Țării, cu scopuri agresive.

Cerem însă și trebuie să realizăm apărarea națională, pentru că numai ea ne dă respectul tuturor, liniștea în afară și liniștea înăuntru.

Casa Națională de economii și Cecuri postale;
Casa de Depuneri și Consemnațiuni precum și la Băncile autorizate să primească subscrieri

Subscrierea la Bonurile pentru Inzestrarea Armatei este o dovadă de patriotism luminat și un act de solidaritate națională

Țara are nevoie de obolul fiecăruia. Il dăm pentru liniștea noastră, a familiilor noastre, a Țării noastre. Trebuie să folosim timpul pe care il avem înaintea noastră, să facem nu numai ceea ce fac celelalte țări ci să se înarmeze, dar mai repede și mai bine decât toate celelalte țări.

Comandamentul VII Teritorial
Cercul de Recrutare Arad

Publicațiune

Se aduce la cunoștința locuitorilor din orașul Arad, cari fac parte din contingentele 1911—1919, că, pentru clarificarea situației lor militare, sunt obligați a se prezenta la Chestura Poliției Arad, str. Mărășești, cu toate actele militare, în zilele și orele de mai jos notate:

Luni 22 Ianuarie 1940 ora 15 contingentul 1911.

Marți 24 Ianuarie 1940 ora 15 contingentul 1912.

Joi 25 Ianuarie 1940 ora 15 contingentul 1913.

Vineri 26 Ianuarie 1940 ora 15 contingentul 1914.

Sâmbătă 27 Ianuarie 1940 ora 15 contingentul 1915.

Luni 29 Ianuarie 1940 ora 15 contingentul 1916.

Marți 30 Ianuarie 1940 ora 15 contingentul 1917.

Miercuri 31 Ianuarie 1940 ora 15

contingentul 1918.

Joi 1 Februarie 1940 ora 15 contingentul 1919.

Vineri 2 Februarie 1940 ora 8 dimineața, toți acei cari din diferite motive bine justificate, nu s'au putut prezenta la data fixată prin întinerariul de mai sus.

Se atrage atențiunea că fiecare locuitor este obligat a se prezenta personal, iar în caz de forță majoră, va trimite un membru din familie cu actele militare.

Nu se admit intermediari.

Acei ce nu se vor prezenta la datele de mai sus, sunt pasibili de a fi trimși în judecată conform codului de justiție militară.

Colonel, D. Graur
Comandantul Cercul de Recrutare Arad

Maior, V. Maior
Șeful Biroului II Mobilizare

**Cornul VÂNĂTORUL
BAR ARAD**

Program pe luna Ianuarie 1940

Dșoara IRINA în dans național

Dșoara IUȚI english-vals și b

Dșoara ANNY ROSE dans ce

Dșoara ROZALIA — Illu

Dșoara ANDONIA, dans s

Duo ANDONIA—GEORGE,

centric step american

VOCAL BAND

Petrică și G

Ați subscris bon

pentru înzestra

Armatei ?

ATENȚIE LA SLUGI

de Mircea Damian

Pe Victor Alboteanu, l-am cunoscut acum câțiva ani. Era un bărbat nătâng și cu buze în cap, și avea niște ochi de miel în ajunul știrilor: parcă se ruga să nu fie înmat. Secretar al unui om politic și-a înșelat până și propriul destin. — mlelușelul în chesne se gudura pe lângă toate pulitele, se mpledica printre toate loarele. Nu-l băga nimeni în seamă; nici chiar stăpânul său, un bărbat mai în vârstă cu mustați și înmățat și cu capul înfipt în gât într'un țărșuș, așa cum se văd la noi dovecii de sămânță înfipti în ci. Dacă priveai mai cu băgare de seamă fazonul Alboteanului, putea crede în ruptul capului un asemenea vițel blând, alteri, și ascultător, va ajunge la conducerea unei foarte importante direcții de minister, ci nici iar să se descurce prin stră-Capitalei, când o fi să-l tri-l după țigări. Dealtfel, lângă stăpân, — de-ar fi găsit altul care să se potrivească, — e de crezut că ar fi ajuns, în zilele noastre, personalitate. (În cazul de față, personalitatea înseamnă un om însemnat, care se ocupă gazetele, comitent pentru controlul averilor, justițorul de instrucție, Parche-).

arevasăzică, în ceasul când stăpânul său a ajuns subsecretar stat, Victor Alboteanu a ajuns șef de cabinet al acestuia. Era așa: molău, învârtindu-se prin obșnă ca un mesteacăn în ceaur cu mămăligă, găngav și plin de înșelăciuni, ca orice flăcău care n'a cunoscut femeia și care practică teșugul lui Onan (Vezi Biblia). Personalitatea este însă că însul avea o onte civilă și un rang, se freca de oamenii zilei și se freca în alte condițiuni, prin urmare. Și dumneavoastră știți cum se întâmplă: îl vezi, mâine îl vezi, până obișnuiești cu capul plăvanului, răspunzi la bună ziua, îi dai și ești silit să-l iaiți pe pe colo, fiindcă trebuie să orte servieta stăpânului.

După câțiva ani, cade guvernul. Stăpân și slugă, ajung simpli partitari, cu oeva gologani la bancă, drept. Peste alți câțiva ani, stăpânul e chemat iar la putere. Stăpân, — prezent. Nu știu cum se întâmplă, că unii oameni se leagă între ei, domnule, se mpletesc atât de bine, încât nu-l poate despărți

Un articol a apărut în excelentul ziar „AZI”, nr. 46 din 21 Ianuarie 1940.

nici pușcări. Merg împletii așa, că uneori îi mai amesteci: nu știi care e stăpânul și care e sluga. Iată, în cazul de față, confuzia asta a dus la niște rezultate cât se poate de anapoda: sluga a mâncat o parte din popularitatea și din faima stăpânului. Ba în unele locuri l-a luat-o înainte: la judecătoarea de instrucție, mi se pare...

Cititorii cu memoria mai slabă sau care n'au urmărit gazetele, o să mă întrebe, desigur: dar la urma urmelor, ce te legi, domnule, de-o slugă oarecare?

Ma! întâi, sluga asta nu este o slugă oarecare. Ba la drept vorbind, nici nu mai e slugă. E stăpân peste o frumusețe de casă la Băneasa, care casă nu am cunoștință cât costă, dar gândindu-mă că numai cristălăria sa (a casei) a fost plătită cu suma de lei 250.000 (zis: două sute cincizeci de mil) casa întreaga cu locul pe care este așezată, poate că se ridică la vreo 3.000.000 (zis: trei milioane). Omul meu, care nu mai departe decât acum doi ani mânca mezeluri cu pâine și nu prea era la curent cu chiria, fiindcă cheltuisese paralele străne în primii ani când fusese la putere, — mai are două sau trei automobile, plus ceva milioane depuse pe bănci sau investite în diverse afaceri.

De vreo două luni, sluga devin-tă stăpân și milionar, e pusă sub anchetă. Un controlor migălește de vreo șaiszeci de zile, ca să stabilească toate furtișagurile, toate falsurile, toate înșelătoriile pe care le-a făcut fostul director al propagandei naționale în dauna statului și a diverșilor particulari, care au avut treabă pe la acea direcțiune. Am auzit că s'au pus oarecare sechestre pe averea golanului de ieri, și am mai auzit că orbetele buburos de acum câțiva ani, a cam slăbit la față de când tot umblă cu plosca pe la oamenii zilei, că doar, doar, o scăpa de pușcărie.

Nu știu care va fi soarta lui Victor Alboteanu și a stăpânului său. Cred însă că se va face dreptate, că, adică, statul va intra în drepturile sale, iar închisoarea Văcărești va avea niște musafiri proaspeți.

Morala acestor întâmplări, este, în trei cuvinte: atenție la slugi!

O slugă trebuie să ocupe numai locul funcției sale, și spațiul social corespunzător. Fiindcă de îndată ce are nas și puteri, își dă stăpânul peste cap, rostogolindu-l până în brațele paragrafului cutare și

următorul din Codul Penal. (Ceea-ce, la urma urmelor, nici nu interesează decât sub raportul satisfacției, ce se dă opiniei publice prin compromiterea și pedepsirea unui fost demnitar veros).

Slugoiului poți să-i dai bani pe mână, după ce-l ameninți cu poliția și cu bătaia — dar nu trebuie să-l pui în locul tău. Întâia, pentru că devine sbir și dictator și pungăș; al doilea, pentru că e o jignire sângeroasă pe care-o aduci unei întregi categorii sociale, prin investirea la loc de comandă a unui individ lipsit de cele mai elementare calități sufletești, morale și spirituale. Victor Alboteanu a fost vreme de aproape doi ani conducătorul direcției presei și propagandei, a unei direcții care cuprinde, vasăzică, o seamă de oameni cu state de serviciu foarte precise în viața publică a țării.

Știu că majoritatea oamenilor publici dela noi, își iau pe lângă ei băeți nelsprăviți din niciun punct de vedere, care nu știu decât să și

slujească stăpânul, care sunt inflo-rători de proști, uluitor de obraznici, care se poartă foarte prost cu publicul și care fură, când are prilejul, până și călmărele instituției. Probabil că nu e nici practic, nici politic să ai pe lângă tine un om ca lumea, cu sufletul lui, cu demnitatea lui, cu zestrea lui intelectuală. Un asemenea om n'ar primi, dealtfel, să fie slugă, far unii din oamenii noștri publici vor slugi, iar nu colaboratori. Ei bine n'au decât să-și păstreze slugile, dar să facă bine să și le supravegheze, și mai ales să nu le încredințeze posturi de conducere, să nu le dea pe mână gesturile sau cheile dela cassa de bani. Căci în zilele crâncene pe care le trăim, fapta lui Victor Alboteanu nu se definește prin ea însăși, nu constituie un cumul de defecte de drept comun, ci o adevărată crimă de trădare de Patrie.

Deaceea, trebuie sancționat urgent, iar averea furată să fie confiscată și dăruită pentru înarmarea țării.

Croitoria și ceaprazăria artistică militară

ION JULAN

Str. OITUZ No. 5, TIMISOARA, execută desăvârșit și uniforme ale Frontului Renașterii Naționale, pe prețuri convenabile

**Altă bandă de spărgători
condusă de o femeie**

Poliția Capitalei a reușit să aresteze toată banda

BUCUREȘTI, 23 (SIR) — Poliția Capitalei a mai arestat o bandă de spărgători, condusă tot de o femeie. Aceasta bandă a dat îndrăznețe lovituri și se compunea din Evdochia Florea zisă Didina, șefa bandei, în vârstă de 35 ani, originară din com. Cobuza, jud. Tighina. Această rafinată spărgătoare a dat de lucru mult poliției în ultimii ani. Se deghiza la perfecție, când în bătrână, când în elegantă doamnă.

Din banda ei făceau parte femeile: Angela Stoica, soția vestitului spărgător Carapete — azi deținut la Văcărești — și sora acestui spărgător Anicuța Constantinescu. Ambele au fost elevele

Didinei Florea, care, la rândul ei, era eleva falimosului spărgător Maratti, aflat acum la Văcărești.

Deasemeni, făceau parte din bandă și cărciumarul Imre Dumitru din Capitală, care trecea, în cartier, drept om cum se cade și cu avere. S'a dovedit, însă, că el fusese spărgător acum zece ani, meserie pe care o lăse.

Din banda făceau parte Silvestru Haraliuc și Al. Samuel zis Samson. Banda avea și un câine mops, care dădea de știre când era pericol. La domiciliile spărgătorilor au fost găsite adevărate bazare de lucruri furate, precum și numeroase scule utilizate de spărgători, dintre cele mai perfecționate.

**Comunist condamnat în
America**

NEW-YORK, 23 (Rador) — Secretarul general al partidului comunist, Carl Browber a fost condamnat la patru ani închisoare pentru folosirea de acte false.

În cursul procesului, el a recunoscut că a călătorit, de mai multe ori, în străinătate, cu pașapoarte false.

Cafe-Restaurant „SAVOY“

TIMISOARA. Bulevardul I. G. Duca No. 7

Local elegant, curat și eficient, serveste zilnic micul dejun: CAFEA CU LAPTE, FRIȘCĂ ȘI UNT 12 Lei. Menu-uri pentru funcționari trei feluri 25 lei. Bucătărie franceză și românească.

VINURI: de Târnavă, de Silași, de Aiud și Drăgășani. — Mâncăruri dietetice pentru diabetici etc. Mese de Bridgi, Rummy, Table

Oameni și fapte

Mărturisesc, că-l cred pe d. Titeanu și azi, c'a fost sincer.

A doua-zi, însă, la București, întâia surpriză... Luptă mare, cu cerberii dela poartă, să-mi permită accesul în ministerul nostru... Deși d. ministru, uitasem aceeași lămurire, îmi promisese... „că nu vom face anticameră" și auzise tot ce-am discutat și cum ne-am înțeles și „domn' director". Nu-i pronunț numele căci îmi provoacă idiosinerasie — pe înțeles popular.

După ce am ajuns „sus" — n'are importanță cum am reușit — d. mare și tare care meditează acum la isprăvile sale, la Văcărești, oarecum înțepat... fiindcă, totuși, am ajuns până la cabinetul său — la ușă! — domolit de privirea mea, m'a tălat ritos:

— Nu puteți rezolva nimic astăzi, domnule Ștefănescu. (Mă cunoștea pușlamaua depe vremea când făceam anchete și la „Viitorul" și întâlnindu-l pe la... telefon, scribulit de frig și de foame îl atingeam cu câte-un pol și țigări). Domnul ministru e bolnav; nu se știe când o putea eși din casă...

Amenințând, în urmă, în alt birou... că voi sista apariția ziarului, că voi reclama și primul ministru Armand Călinescu, am plecat foarte îngândurat la Timișoara.

Toată noaptea m'am frământat, cu mine însumi:

— Dece te-ai dus voluntar în 1913? Pentru ce ți-a ajutat Dumnezeu, norocul, să scapi din Războiul întregirii, fără dinți și plin de reumatisme? Cât ai îndurat depe urma acestui „Ecoul" — al necazurilor românești depe hotarul apusean — fiindcă nu te-ai încovoiat niciodată, dar a viețuit și a repurtat succese multe, care au servit, s'au contopit cu realizările pe care le-au săvârșit conducătorii acestei țări — intru deparazitarea și înfăptuirea adevăratei securități la cea mai pizmită frontieră?... Doamne!... Ce știe caraghiosul ăla, cu câte lipsuri, cu câte îndurări — dar și cu câte bucurii — vede lumina tiparului, fiecare număr, un cotidian de provincie, în Transilvania?... Și să-ți pule bețe 'n roate — fiindcă n'ai trecut întâi pe la dânsul — să obții a șaptea autorizație?... Nu mai interesează pe cetitor, ce mi-am mai spus și ce l-am mai zis, șancrului negru, care a fost pentru Presa Română — în timpul subministeriatului d-lui Titeanu — ăla cu bube 'n cap, cum a scris Mircea Damian... și cu păduchi 'n ceață, adăugăm, cum este, corect, spusa poporală.

Aceste mărturisiri, abrupte, fiindcă e vorba și despre oarecare subiectivism — care poate fi socotit personal și nu profesional. Vol preciza, înainte de ncheierea acestor explicații — pe care sper să le mai continui, cine l-a „lucrat", pe teroristul ce s'a domolit la Văcărești:

Ziaristul Teodor Iorga, dela Redacția de stat, pe vremea aceea, l-a prins, într-o zi, pe d. Titeanu, singur în cabinet, și l-a luat semnătura pe telegrama, către Parchetul Timișoara, prin care se autoriză apariția ziarelor: „Ecoul" și „Biruința".

Const. I. Ștefănescu

Promovarea meritelor

Potrivit programului de guvernare, Consiliul de Miniștri s'a ocupat de legea pentru numirile în funcțiunile publice și de sintetizarea formalităților administrative. Două măsuri care erau cerute de necesitățile vremurilor în care trăim. Marile lucrări de apărare națională și utilitate publică nu pot fi întârziate prin tot felul de formalități administrative, care de parte de a însemna un control efectiv, aglomerând actele și facilitând intervențiile, înlesnec adesea abuzurile. Întărind controlul asupra banului public, Guvernul poate veni acum cu o simplificare a acestor formalități.

În cadrul reorganizării tehnice, administrațiilor și serviciilor pu-

blice, s'a anunțat deasemeni întocmirea unui nou statut al funcționarilor publici. Acest statut va soluționa toate chestiunile privitoare la numirile, înalțările și disciplina în funcțiuni. Evident, însă, că o asemenea lege complexă raciamă studii mai ample. Pentru a se rezolvi cu o clipă mai curând problema numirilor funcționarilor publici. Guvernul a venit cu o lege, care asigură promovarea meritului, instituind pentru numiri, criteriul titlului de studii, al capacității verificate prin examen și recomandarea unui organ competent și răspunzător.

Concursul care se va cere pentru numirea în orice funcțiune, va fi o cheazășle că de aci înainte nu

oricine va mai putea să pătrundă în administrație, prin proteje abuz. Intervențiile vor fi asiduoase.

După cum se vede, Guvernul este hotărât să introducă o nouă eră în administrație, înlăturând desăvârșire abuzurile și asigurând o promovare a elitelor, în conformanță cu programul FRN.

Toate aceste măsuri vor fi însoțite și cu armonizarea actelor, care va aduce desigur îmbunătățiri funcționarilor publici. Această lege împreună cu statutul va fixa drepturile și obligațiile funcționarilor, făcând astfel situație limpede, mulțumită că ei vor putea să depună în conformanță cu statutul toată munca necesară.

Ambasadorul Rusiei din Londra a fost rechemat

Spre o rupere a relațiilor diplomatice dintre Anglia și Rusia?

ROMA, 22 (Rador). — Ziarul „Popolo di Roma" află din Londra, că d. Maisky, ambasadorul Uniunii Sovietelor în capitala Aegliei, va părăsi peste

trei sau patru zile, teritoriul englez, pentru o durată neprecizată.

Plecarea dlui Maisky, subliniază ziarul, ar fi fost hotărâtă de guvernul sovietic în răspuns la rechemarea ambasadorului Marelui Britanic dela Moscova.

Noui atacuri sovietice reținute de finlandezi

Finlandezii folosesc metoda clasică a strategiei: hărțuiesc, taie comunicațiile și dau atacul nimicitor.

HELSINKI, 23 (Rador) — Printre stâncile și pădurile de delat nord de lacul Ladoga, finlandezii au luptat, cu disperare, în tot cursul dimineții de Marți și au reușit să respingă repetatele atacuri sovietice din această regiune.

Frontul, aici, este de o lungime de peste 80 km.

Rușii înaintează în mase mari, cu multă artilerie și tancuri. Finlandezii se retrag treptat, dar hărțuiesc fără încetare flancurile inamice și taie comunicațiile. Când socotesc momentul prielnic, ei dau

atacul nimicitor. Aceasta este metoda folosită de Hanibal la Salamina și este o acțiune clasică a strategiei germane.

Observatorii militari sovietici finlandezii au învățat mult din campania lui Lawrence în Arabia.

A MURIT OLGA GIGURT

Personalitatea uneia din cele mai luminoase figuri ale Craiovei

BUCUREȘTI, 23 (SIR). — Marți s'a făcut la cimitirul „Bellu", din Capitală, înmormântarea rămășițelor pământești ale venerabilei Olga general Gigurtu, mama dlui I. Gigurtu, ministrul lucrărilor publice și comunicațiilor.

Cu Olga Gigurtu a dispărut

o energie neînfrântă de vreme, un impresionant spirit organizator. A fost una dintre cele mai luminoase figuri ale Craiovei, unde, ani nenumărați, a desfășurat o largă și adânc simțită operă de bine, de alinare discretă și efectivă a celor în suferință, de ocro-

șirea a năpăstuiților societății. Opera întotdeauna strălucitoare de o caldă iubire de oameni și de etică superioară.

Prin tot ce a făcut ca om și româncă, Olga Gigurtu s'a rânduit de mult personalitățile cu care româna se va mândri totdeauna.